

INDEX ALPHABETIC

A.

- Abzugsgesetze. no.
 De doopgrondi jure. 11.
 fulvo Senatu. 13.
 Agonifandum effabir. 18.
 Alienis reb. ibendis. 6.
 Anargyria. 14.
 Antidresi. 14.
 Anteriorum. C. 19.

- De Camerali Senatu. 13.
 Circumstantij. 17.

D

- De Diffamatione. 15.
 Dei vocae. 19.
 Detractione. ii. f. 19.

E.

- De Effabir agonifandum. 18.

F.

- De Familijs. no.
 Familijs illustris
successos. 5.
 Facultate ibendi reb.
alienis. 6.

I.

- De Impij pp. superioritate. 3.
 Illust. Fam. successr.
jure Monetarii. 8.
 — Sigilloni. 9.
 — Rapide. 20.
 — aggravandi. 11.
 indicij qne vnu. 12.
 iuram. Calamis. 13.

L

- de Lege Regia. 2.
 Landsafisij. 7.

JESU SALVATORE FAVENTE

&

Magnifico & Ctorum ordine indulgentie

DISPUTATIONEM JURIDICAM

De

QVINQVEÑNALIBUS
INDUCIIS.

Sub

PRÆSIDIO

Magnifici Academiæ RECTORIS,

VIRI

Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi,

Excellentissimi,

Dn. AMADEI ECKERTS Phil. &
U. J. D. ac Prof. P. Facult. Jurid. Assessoris, Domini Pa-
tronii, Præceptoris, ac Fautoris summo amoris ac honoris
cultu devenerandi Publico eruditorum Ex-
aminisupponit.

JOHANNES SIGISMUNDUS Sindfeller

Dresd. Misn. A. & R.

Ad diem 13. Octobr. Anno 1664.

Lipsiæ in Collegio Petrino.

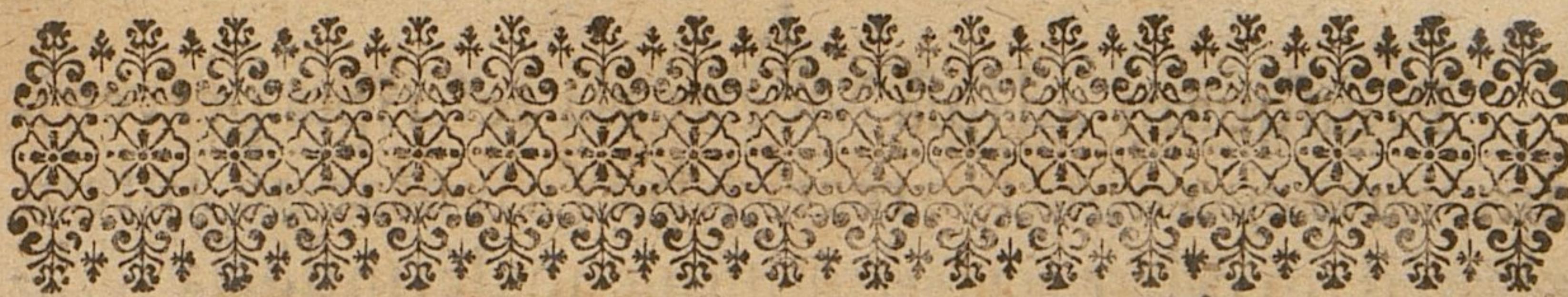
Literis JOHAN-ERICI HAHNII.

iron

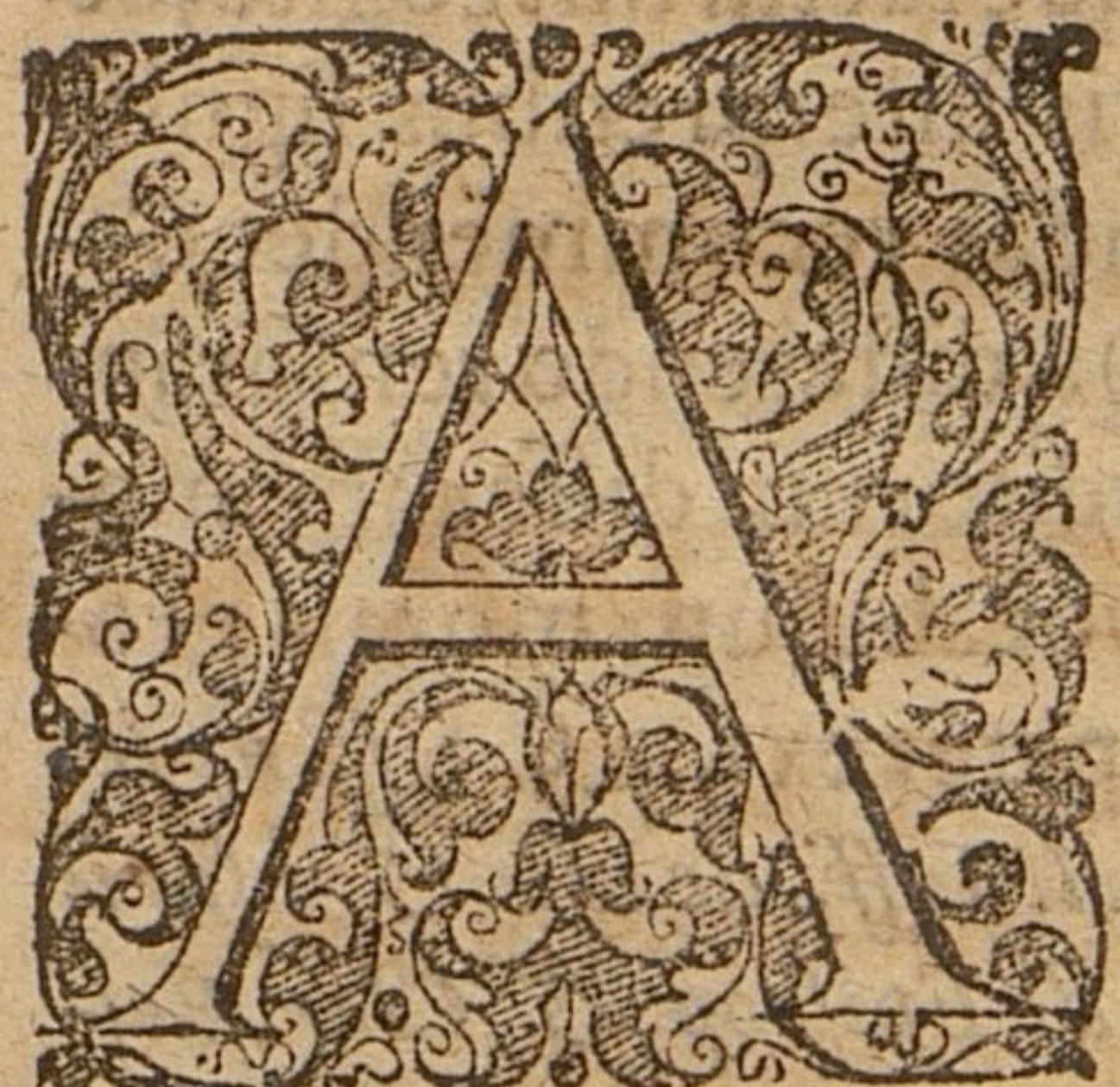
LESI SALVATORE FAVENTE
DISPUTATIONE JURIDICAE
OVIDIUS NINALIBUS
INDICHS
PROLOGO
ARGUMENTARIA
MORALIA
ADAM DE GROSELLI
DUDRECOPPIUS ESTATE LINDE ALLEGORIA DOMINI P.
TOMVS PRACTICVS AC TITULVS DISCUSSIONIS
CITIVS AVGVSTINVS APPENDICIS
SURNATURALIBVS
JOHANNES SIGISMUNDUS RUMMEL
DE GROSELLI
TIBURCIUS CORYPHUS PETRUS
LITERA JOHANNES ERICII HANINI

IN
Nomine Ejus
*Qui omnium legislationum principium,
medium & terminus est*
Nov. 109. pr.

PROOEMIUM.

Ccedite miseri! accedite infelices, quos adversæ fortunæ casus ad miserabilem paupertatis conditio-
nem redegit! accedite! hic vobis asy-
lum; Hic remedium, quo jure à jure
tuti esse possitis. Abeant, quos scelera-
ta luxuria, nefandaque fallendi ne-
quitia de bonis præcipitavit, quibus
non asylum, sed exilium, non defensio sed offensio debetur at-
que paratur. Asylum est SS. Principis Majestas, ad cuius gra-
tiam, gratamque clementiam confugere licet singulis, quibus
malitia aditum non recusabit. Accipite ipsi⁹ rescriptum, quod
instar murorum Romanorum à violentia creditorum sancti-
one munitum est atque defensum. Hujus rescripti beneficia,
beneficiorumq; insignes effectus monstrabunt vobis sequen-
tes theses, quas pingui Minerva conscriptas lectori candido ex-
hibeo & pro tenuitate ingenii defendendas propono. Aspiret
divinæ omnipotentiæ gratia!

A

I. Pri-

Priusquam ad ipsa Moratoria rescripta perveniam varia ejus nomina recensebo. (a) vocantur autem alias etiam dilatoria (b) quinquennales induciæ (c) litteræ gratiæ (d) salvi conductus (e) seu securitatis, re-spicationis (f) item Moratoria præscriptio (g) à Saxonis autem Eisern Brüff (h)

- a (a) Nihil enim teste Comico conducibilius est quam nomen explorata significatio. Illumque, qui alicui rei operam dat, nomen ejus unde deseendat, nosse oportet. *arg. l. r. pr. ff. d. f. & f. imò è re est, priusquam ad verborum interpretationem perveniamus, de significatione ipsius tituli cognoscere l. i. pr. ff. de reb. cred. quid ergo me iniquè facturum cogito, ut pote qui sim juri deditus, cùm ipsis juris interpretibus significations titulorum juris non negligendas recommendet Godofr. add. l. i. pr. ff. de reb. cred. lit. e* (b) à differendo remorando, quia exactionem & petitionem creditorum differunt, morantur, hoc est retardant. Quod enim vocabulum morari proprie retardare & differre significet, patet ex *l. 5. §. 1. ff. ut legat. s. fidec. nomine l. 91. §. 1. ff. de V. O. l. 6. ff. de usu & usuris legat. l. 85. §. 2. ff. de R. f. l. 10. in fin. C. de Episcop. & Cler. Besold. Thes. Pract. verb. quinquennel. pag. 359. Speidel. sub. eod. tit. in notab. Anton. de moratorijs rescriptis conclus. 4. num. 16. Wolffrumb. de Jur. princip. conclus. 18. lit. b. Donell. lib. 22. c. 9.*
- c (c) Quinquennales dicuntur à forma, quia ejusmodi debitori infelici plerumque in spatiū in quinque annorum conceduntur, intra quod debitum à creditore exigi nequit *l. 4. C. de precib. Imper. offerendis l. fin. C. quibon. ced. poss.* (in his duabus legibus rescripta hæc moratoria fundamentum suum habere, restatur magnif. Dn. Carpz. Jurispr. forens. part. 2. Const. 22. def. 29. num. 2. Wolffrumb. de Jur. princ. conclus. 18. lit. b. Herring.

. 5.0.

ring. de fidejuss. c. 5. n. 2 m. 100. Perez. praelect. ad Cod. tit. de prec.
Imp. offer. num. 5. & ^{Eu} benius ad illum lit. d. Ming. de superio-
rit. territor. thes. 74. c^ontra Fabr. & Cujac.) hinc Phralis Ger-
manorum quinquennel aufzubringen/einen Alstadsbrieff erhalten/
Reform der Poliley Ordn. de Anno 1548. & renov. de Anno
1577. tit. von verdorbenen Kauffleuten. Schönborn. lib. 5. Polit. c.
26. Besold. Thes. Pract. & Speidel. notab. d. l. Anton. de rescript.
morator. Conclus. 4. num. 16. & 18. (d) Non enim sunt ex me- d
rito, sed impletatâ precipus Principis gratiâ, utpote cuius est,
ut miseris & egenis beneficiis succurrat Limnaeus. lib. 4. Tom. I.
Jurispubl. c. 8. num. 331. Anton. conclus. 4. num. 11. (e) In rario- e
ri aliquâ significatione. Communiter enim & in generali si-
gnificatione, ille dicitur salvus conductus, qui datur Bannitis
delinquentibus & negotiatoribus per alienas terras. (venien-
tes enim & remeantes omni scenritate potiri debet l. 3. c. de na-
vicol. In usitata speciali significatione, ille, qui vocatur sicher
Geleit zum Rechten und vor unrechter Gewalt Becht. tract. de
salv. conduct. c. 1. §. 11. & c. 11. & ex eo Weinmann disput. de re-
script. morat. thes. 1. Anton. conclus. 4. num. 9. 10. (f) miserias &
enim quieslenit Senec. Med. vers. 258. dicitur quoque à non-
nullis laxamentum, daß er sich in der Zeit wieder erholen kan oder
zu sich selbst kommen. Sic in hac significatione laxamentum
duum mensium datur tutori ad colligendam pecuniam in l. 7.
§. 11. ff. de adm. & peric. tut. videatur Calvinus in Lexic. verb.
laxamentum (g) l. 8. C. qui bon. ced. poss. (h) Hering de fidejuss. g h
c. 5. num. 102. Besold. Thes. Pract. vers. Eisern werden Spreng. Syn-
tagm. Jurispubl. c. 7. num. 18. Limnaeus. dict. l. num. 331 quia
hisce dilatoriis rescriptis duri quasi ferrei & impenetrabiles es-
sent contra creditorum exactiones. hinc autor des Frosch-
meisslers. Da bringt der Teuffel aus der Höll/einen Schutzbrief
mit der Quinquennial / da wird der Fleischmann Stahl und Ei-
sen ic. ferreum enim esse significat durum esse ac inexorabi-
lem Anton. d. l. concl. 4. num. 36. eodem insignificatu in Hassia

& Thuringiâ dicitur Eisern Vieh/Eisern Rühe/Rälberie. (quæ relinquuntur ab his, qui solum vertunt & sine dimissione Dominorum in terras alienas migrant) ideo, quod quasi nunquam moriantur, & perpetuo durent, propter substitutionem in locum demortuorum, Erhard de operis rustic. thes. 30. lit. d. Ex illo Anton. dict. conclus. num. 39. Besold. thes. Pract. verbo. Eisern Vieh.

II.

Synonymiam sequitur definitio. (a) Est autem moratoria dilatio beneficium à Principe (b) æquitatis intuitu (c) petenti, qui casu fortuito damnum passos (d) datum. ut intra certum tempus (e) dilationem solvendorum debitorum habeat, nec à creditoribus ad solutionem compellatur. (f)

(a) Ex qua tanquam potissima parte rei vis ac natura rei investigari potest, Eberhardus loc. top. 15. sub. definit. hinc omnis disputatio à definitione incipere debet, ut intelligatur, quid sit id, de quo disputetur. Cic. de offic. lib. 1. §. 7. Definitione enim nihil aliud est, quam quæ explicat, quid sit res. Giph. b in Comment. ad R. J. reg. 202. (b) Olim quidem soli Imperatori competebat, sed hodiè etiam mediately Statibus Imperii, de c quo thes. seq. (c) Optimo enim jure & summa æquitate hæc rescripta miseris debitoribus dari posse probat ratio juris Divini Exod. 22. vers. 20. argum. vers. 2. c. 24. Deuter. Syracid. 29. vers. 11. Et Humani; tam Canonici c. rescripta 25. quest. 2. quam Civilis. Jus enim Civile (1.) punitum ulterius puniendum. l. 2. ff. ad L. Pompej. de parridis & infortunium hominis alio detrimento prægravari vetat l. 28. C. de Episc. aud. (2) ut Creditor se non acerbum nec contumeliosum exactorem, sed moderatum & cum efficacia benignum cumque instantia humanum præbeat, præcipit. l. 33. pr. ff. de usuris (ad quam legem

gem in notis lit. Z. Godofred. optime refert, ut etiam dilatio fi-
at) l. 45. §. 10. ff. de jure fisci. Illpianus monet exactio non
extra ordinem sed civiliter fieri l. 23. §. ult. ff. qvod met. causa.
Qvin ipsa æqvitas naturalis hoc admittit, cum creditori jus su-
um non tollatur, sed salem ad modicum tempus suspendat.
In modico autem tempore nihil fermè est præjudicium l. 24. §.
4. in med. ff. Locat. Conduct. Paucorum enim dierum mora
non officit, ut recte Godofredus monet ad d. l. lit. a. nec non u-
tilitas creditoris & debitoris hoc reqvirit, utpote cum & ipsi
creditori hisce rescriptis prospiciatur, dum securior fit pro de-
bito per fidejussoriam cautionem. Sic etenim elapsò tem-
pore dilationis commodius exigere potest. *Hermes fascic.*
Jurispubl. c. 11. qvæst. 1. num. 107. Schön. Disput. de rescript. mo-
rat. thes. 3. (d) Non enim cuilibet Banckæruptori, fallito
decoctori, qui bona helluando perdidere, datur, sed illi soli
qui casu fortuito aut sine culpa damnum passus de qvò infr.
thes. 4. (e) Qvod plerumqve spaciū est qvinqve anno-
rum, de quo infra. Thes. 7. (f) In his consistit effectus, mora-
toriarum de qvibus thes. ult.

III.

Caula efficiens est Imperator (a) cui jus hoc
concedendi moratoria literas olim quidem solum pro-
priè & independenter competebat. Hodiè autem
conceditur quoqve Electoribus, Regibus, Principi-
bus, (b) Civitatibus, (c) sed dependenter (sive fiat
volentibus Creditoribus sive nolentibus) (d) hac ta-
men differentia ut litteræ ab ipso Imperatore conces-
sæ, valeant per totum Imperium, à Principibus verò
datæ, in suo tantum territorio, (e) Imò privatis quo-
qve Creditoribus (f)

a (a) Hinc refertur inter Regalia seu reservata Imperii Spreng. *Synops. Jurispubl.* c. 7. p. 203. 204. Gail. lib. 2. obs. 46. num. 14. Besold. lib. 1. *politic.* c. 4. §. 4. num. 15. not. 3. Ming. de superior. *territor.* thes. 74. Eubenius ad Perez. *Comment. in C. de precib. Imperat. offer.* num. 5. lit. d. Anton. *de rescript. morat.* concl. 11. Hermes. *fascic. Jurispubl.* c. 10. num. 106. Weinmann. d. 1. thes. 6. propter legem 2. C. qvibon. ced. poss. l. fin. eod. l. 45. §. 10 ff. *de jure fisci & reform.* Poliney. *Ord. de Anno 1548.* & 1577. tit. von verdorbenen Kauffleuten/vers. So seien ordnen und wollen wir &c. Aeqvissimum autem esse ut Imperator (qui clementissimus omnium Statuum & Procerum Imperii est R. A. de Anno 1525. Summus Imperii Monarcha Reinkin. *de regim. sec.* & Ecc. l. 1. class. 2. c. 2 num. 80. penes quem hominum Deorumque consensu maris terraque regimen esse voluit Valer. *Maximus in Præm. rer. memor.* Summus orbis Christiani magistratus & Dominus sceptro regiae dignitatis administrans Imperium R. A. de anno 1559. in principio §. Und uns mit der Bürde/1c. Mundi Dominus l. 6 ff. ad Leg. Rhod. *de jactu l. 3.* C. d. quadrienn. præscript. (ad quam Godofredus lit. c. dicit sunt omnia Imperatoris Imperio, non dominio arg. c. in apibus 7. qvæst. 1. quoad protectionem, non alienationem Cujac. l. 10. obs. 30. Otto Jur. publ. c. 6. pag. 48. seqq. Reink. d. lib. 1. class. 2. c. 8. num. 97. Cluten *Sylloge rer. quotid. thes. 1. lit. b.*) cuius Imperialis fortuna omnes alios supereminet l. 7. in fin. C. de bon. qvæ lib. cui Deus dedit plura habere & multorum Dominum esse Nov. 7. c. 2. §. 1. Quoque nihil in terra sanctius habetur l. ult. C. de legib.) quædam habeat reservata, quæ osibus ipsius ita adhærent, ut ea nullus à sceptro & corona Cæsarea divellere aut illo tempore præscribere queat Thom. Mibacl de *Jurisdict. thes. 3.* (b) Superiorum tamen in suo territorio non recognoscitibus. Ob generalem regulam politicorum Princeps in suo territorio tan- tum

tum valet, quantum Imperator in Imperio Limneus d. l. num.
339. Besold. Polit. lib. 1. c. 4. num. 15. Speidel. notab. verbo Quin
quennell. Salvum modo maneat Jus superioritatis Reink.
de regim. secul. & Eccl. lib. 1. class. 5. c. 6. num. 38. Q. An hoc jus
qvoqve competit Angustæ? (Certum quidem est, qvod mul-
ta habeat Privilegia & communia cum ipso Imperatore non
ex se & propria autoritate, sed per Imperatorem seu in mo-
dum cuiusdam dependentiæ sive accessionis Dn. Struv. Syn-
tagm. Juris Civ. thes. 11. Exerc. 2. sicut enim alias uxores mari-
torum dignitate & privilegiis fruuntur, l. 8. ff. de Senat. l. 13.
C. de dignit. sic Augustæ privilegiis Imperatoris gaudet, & le-
gibus soluta est. l. 31. ff. de legibus. Iisdem fermè ritibus ac so-
lennitatibus coronatur, consecratur, & inungitur, qvibus ipse
Imperator. Speidel. notab. tit. Reyser. pag. 1563. Limneus lib.
2. c. 14. num. 18. tom. 1. sicqve coronatam fuisse Annam Au-
striacam conjugem Matthei I Imperatoris testatur Goldast. in
Polit. Imperial. part. 1. discurs. 14. pag. 179. Lampad. in Reichs-
händeln art. 24.) Majestatis titulo itidem ut Imperator hono-
ratur. Perpetuum ad instat Imperatoris Cancellarium Aba-
tem Fultensem habet R. Al. de Anno 1566. in Cat. Otto Jur.
publ. c. 10. p. m. 297. Limneus d. l. num. 23. sic utitur privilegio
fisci l. 6. §. 1. ff. de Jur. fisc. l. ult. C. de qvadr. præscript. Augu-
stæ donatio insinuatione non eget. l. 34. de donat. Donatio Im-
peratoris in Augustam Augustæque in Imperatorem constan-
te matrimonio illicò valet, morsque non expectatur l. 26. C. de
donat. inter. vir. & ux. Donatio in filium facta, valet pleno ju-
re instar peculii castræsis l. 7. C. debon. qvæ lib. cubicularii Augu-
stæ & que ac Imperatoris privilegio utuntur, quod sortiantur
forum apud Magistratum officiorum l. 3. C. de præf. sacr. cu-
bic. & c. quia autem tantum ea privilegia habere potest, quo-
rum capax est, quæque ad reverentiam, immunitatem, vacati-
onem & similia pertinent, non quæ ad reservata. Richard. Die-
ter. de Majestate thes. 72. hinc vix posse moratoria concedere

videtur, utpote cum jus concedendi inducias moratorias sit reservatum solius Imperatoris, & insuper Imperium nostrum fœminarum Imperia non agnoscat. Excepto casu si speciali privilegio Imperator Augustæ concedisset vid. *Limnaeum Lib. 2. c. 14. Tom. 1. num. 9. & seq.* Q. An Vicariis competit tempore vacantis Imperii? Aff. (1) quia Vicarii omnia possunt quod principalis *l. 2. C. de Offic. ejus qui vic. alic. judic. l. 1. §. 4. ff. de legat. tert. l. 1. C. de Offic. Vic.* (2) ob. commune brocardicon, exceptio firmat regulam in casu non excepto. arg. *l. 4. §. fin. ff. de pen. legat.* (de quo videatur *Cubach brocardico. 9. Jacob Schulz Loc. comm. tit. exceptio num. 8.*) at regula est, Vicarii omnia possunt, quæ ipse Imperator, Exceptio est in feudis majoribus, & omni genere alienationis per text. A. B. c. 5. §. Auszgenommen der Fürsten Fahnenlehn ibique Buxtorf. conclus. 71. Moratoria autem rescripta non excipiuntur, ergo posita exceptio firmat regulam in casu hoc non excepto. Huc quadrat illud *Cic. pro Balbo num. 32. lit. e.* si exceptio facit ne liceat, necesse est licere, ubi non est exceptum. (3.) necesse videtur esse, ut hæc cum aliis concessa sint vicariis, alias non opus fuisset in specie feuda excipere, si enim hæc concedere noluisset, excipere ea in specie debuisset (4.) quia omnia quæ neque in damnum imperii vergunt nec alienationem in specie ollent, vicariis concessa sunt per cap. 5. A. B. per quæ verba Sie solen Verweser und Mehrer des Reichs II. videatur Buxtorf. ad A. B. concl. 5. thes. 71. Weinm. de rescript. morat. thes. 10. Anton. conclus. 13. num. 4. Hermes fasc. juris publ. c. 20. quest. 18. num. 24. (5) deniq; præprimis quia potestas Vicariorum hodiè ad reser-vata Imperatoris extenditur teste *Tom. Michael de jurisdict. thes. 29. Buxtorf. ad A. B. thes. 72. Hermes lib. 20. quest. 16. num. 22. Weinm. d. l.* Sed num Pontifex hoc jure uti poterit? in suo territorio suisque subditis ipsum hæc posse concedere, putarem ob hanc rationem, quia Principi in suo territorio licet, quod Imperatori in Imperio; Pontifex a. in suo territorio sum-

summus est Princeps, Ergo & ipsi potestas erit concedendi has
indicias. vid. Weinm. de l. thes. 9. (c) Civitas enim Imperialis c
quoque in suo territorio & populo valet, quantum Imperator
in Imperio. test. Ottone, c. 18. Jurispubl. p. m. 627. Hinc civi-
tas imperialis Regalia etiam habet Gail. l. 2. obs. 57. num. 7.
Carpz. ad L. Reg. c. 3. sect. II. num. 26. & seqq. Warem. ab Eh-
renberg. de fœd. l. 2. c. 1. num. 39. (d) l. 31. ff. de re judic Weinm. d
thes. 13. Contra Creditores enim alieni territorii concedi ne- e
queunt. Nam extra territorium jus dicendi impune non pa-
retur. l. fin. ff. de jurisd. arg. l. 239. ff. de V. S. Dn. Struv. Exerc.
4. thes. 58. Synt. Juris Civ. Treutl. vol. I. Disp. 4. thes. 5. lit. c.
Perez. ad Cod. de Jurisd. num. 7. Hillig. ad Donell. l. 22. c. 9. lit.
g. (f) Tum ob expressum textum juris in l. 8. C. qui bon. ced. f
poss. tum quia quilibet rerum suarū moderator & arbiter. l. 21.
C. mand. & quia Creditores aliquid de debito remittere &
donare possunt. §. 13. I. de Leg. Si ergo hoc possunt tanqā majus,
multò magis solutionē ut minus differre posse arbitror. Sed Q.
Siquidam ex creditoribus velint debitori has inducias conce-
dere, alii a. illorū nollent, quid faciendum sit? major pars pro
modo debiti, non pro numero personarum. l. 14. pr. ff. depos.
l. 16. ff. de reb. autor. Jud. poss. concedere potest, licet ceteri
nolint l. 7. §. fin. junct. l. seqq. ff. de pact. Weinm. thes. 14.
Schön. de rescript. morat. thes. 9. Thom. Mich. de jurisd. thes. 47.
lit. d. Moll. 4. Semestr. c. 6. num. 5. & 6. Hillig. ad Donell. l. 22. c. 9.
lit. g. Leuschn. de Mercat. thes. 68. lit. b. Hafn. de mercat. thes.
201. lit. b. Anton. de rescr. mor. conc. 15. Wogges. de Cess. bon.
thes. 6. §. 5. Dn. Carpz. Jurispr. for. par. 2. Const. 22. def. 29. Pe-
rez. ad Cod. tit. qui bon. ced. num. 24. Hi tamen si rescriptum
dederunt moratorium majoris securitatis, non necessitatis er-
go possunt decretum principis addere Anton. dict. concl. 14.
num. 3. & seqq. (omnino non propter rationem minorem)

Hoc beneficium datur cuivis creditori (a) qvī
casū fortuito damnum passus. (b) Petenti, (c) ejus-

B

que

qve hæredibus (d) & fidejussoribus. (e) Non vero
Banckeruptoribus (f) nec illi, qvi inficiatus debitum
(g) & beneficio renunciavit, (h) nec illi, qvi convi-
ctus & à Judice damnatus est (i)

a. (a) Non tam mercatoribus, sed & aliis negotiatoribus,
ob eandem juris rationem, injuriam scil. fortunæ. *Hermes*
fasc. juris publ. c. 11, qvæst. 2. num. 108. Anton. de rescr. mor. concl.
20. Q. An qvoqve universitati Collegio, corpori possint dari
literæ moratoriæ? Aff. generalitate textus dict. Policie Ord.
de Anno 1548. Tit. von verdorbenen Kauffleuten. & l. 8. C.
qvibon. ced. l. 2. C. de prec. Imp. off. generalis namqve dispo-
sitio non solùm personas singulares, sed & corpora & univer-
sitates complectitur, qvod patet ex l. 9. ff. de jurisd. l. 22. §. 2. ff.
& l. 4. C. ex qvibus caussis maj. l. 15. ff. ad SC. Maced. l. 22.
ff. de fidei. l. 10. §. 4. ff. do in jus voc. Qvin etiam qvia Ec-
clesia (utpote corpus) bonis cedere potest, Nov. 3. in
pref. Dd. concludunt, ad moratoria rescripta ob finis itendi-
tatem Schneidw. ad §. ult. de Act. num. 14. Wogges. de vesp. bon.
thes. 4. imò fictione juris universitatem legitimè convocatam
personæ vicem sustinere per l. 22. ff. de fidei. l. 9. §. 1. ff. qvod
metus caussa tradit Hering. de fidei. c. 7. num. 632. vid. weinm.
thes. 21. Schön. thes. 12. Zub. ad Perez. Comment. in Cod. de
prec. Imp. off. num. 5. lit. d. verb. debitori Anton. concl. 18. de
mor. rescr. Dicta etiam ad Judæos extendimus. (i) Ob ge-
neralitatem dictor. textum (2) qvia alias communi jure Ro-
mano utantur. l. 8. 9. 17. C. de Judæis & Cœl. & multis benefi-
ciiis gaudeant (de qvibus videri pt. Wes. in π. C. d. Jud. & Cœl.
Perez. in Comment. ad eund. Anton. de mor. rescr. concl. 19.) in
primis, qvia salvo fruuntur conductu in terris ubi recepti sunt.
(neqve enim in personis neqve bonis innocentes illi sunt of-
fendendi l. 14. de Jud. Nov. 45. pr. hinc qvi Judæum occidit,
tenetur de homicidio. c. Clericum 5. & c. 40. dist. 50. Reink.
de Reg.

Opp

B

de Reg. sec. Et Eccl. l. 2. class. 2. c. 3. num. 50. Becht. de Salv. cond.
concl. 92. Speid. in Notab. tit. Iudic. pag. 543.) Moratoria
autem inducæ sunt species salv conductus, ut dictum supr.
thes. 1. lit. e Hermes. fasc. juris publ. c. 11. qvæst. 3. num. 109. An-
ton. d. l. concl. 19. num. 18. Et seqq. (b) Qvia scil. fortunæ a- b
speritate & injuria ex accidente non supina negligentia facul-
tatibus lapsi sunt, uno verbo, infelicibus & calamitosis, ut
vocantur ab Imperatore Nov. 4. Et Nov. 135. Hering. de fidei.
c. 5. num. 104. Schöns. thes. 14. Weinm. thes. 18. Ming. de super ter-
rit. thes. 74. Leischn. de mercat. thes. 68. Anton. concl. 21. num.
2. Et seqq. contra jus enim dari nequeunt Nov. 17. c. 5. Et 6. R. A.
de Anno 1567. §. Wir wollen auch Qvid Si obreptitie im-
petrasset supplicans has inducias, an habeant valorem? Neg.
hic enim non solum impetratis uti nequit, sed & criminis falsi
accusatur tot. tit. C. si contr. jus. vel util. publ. c. sup. lit.
20. extra de rescriptis. Ulterius & illud in dubium vocatur,
An hæ inducæ concedi possint iis, qui partim vi fortunæ,
partim culpa bonis ceciderint? Aff. hac restrictione si
vis major, præpondereret Weinmann. thes. 27. Schön thes.
14. (c) Seu supplicant i. 2. C. de prec. Imp. off. invito a. c
beneficium non datur. l. 69. Et 156. ff. de R. l. l. 19. §. 2. ff. de
don. Justa autem petenti facile est assentiendum. l. 2. ff. de
bis qui sui vel. aljur. l. 35. ff. de Serv. præ. rust. & ubicunque æ-
qvitas s. utilitas publica suadet subveniendum. l. 7. ff. de in-
tegr. rest. (d) Si expresse Imperator, seu Princeps in rescripto d
mentionem fecerit. alias si omissa sit. hoc fieri posse
dubito (1) ob Privilegii personalis essentiam, quod non tran-
sit personam l. 1. §. 2. ff. de const. Princ. §. 6. inst. de J. N. G. Et
c. l. 3. C. de leg. l. 7. pr. ff. de Except. l. 196. ff. de R. J. vid. Hil-
lig. ad Donell. l. 22. c. 9. lit. bb. Weinm. thes. 23. Schön thes. 47.
Linn. l. 4. tom. 1. c. 8. num. 345. Anton. concl. 64. de descr. mori-
num. 31. (2) quia sæpe in herede ratio hujus privilegii ces- e
fare potest, dum illo, cuius heres est, redditur divitior. (3) argu-

mento sumto à cessione bonorum, quæ nec ipsa ad heredes
transit, quia persona adliaret, arg. l. 23. ff. de re judic. VVog-
gess. de cess. bon. thes. 15. num. 2. Hermes fasc. jurispubl. quest.
c. 11. num. 115. (e) & quidem (1) ob §. ultimum inst. de repli-
cationibus (ad quem videntur Pacius) Dreutl. vol. 2. Disp. 24.
thes. 4. lit. e. (2) quia primo loco principalis conveniri debet
posterioria fidejussor Nov. 4. c. 1. Si a. principalis debitor pro-
pter inducias quinquennales conveniri nequit, consequens
est, quod nec accessorius debitor. (3.) quia nisi fidejussori-
bus has inducias prædelle concederetur, inducias effectu ca-
rere necesse esset. Harum enim finis & effectus est, ut execu-
tionem & exactionem differant; cum a. fidejussor convenitur,
beneficio excussionis ad principalem currit dumq; ex illo so-
lutionem exigit, effectum amittunt quinquennales, quod ta-
men contra l. 6. C. de leg. fidejussor etenim se non aliter ad sol-
vendum obligavit, nisi principalis excussus & solvendo am-
plius non sit. Aut. præf. C. de fidei. (4.) quin, Si denegaretur
hoc privilegium fidejussori, simul ipsis cum injuria adimere-
tur beneficium excussionis; quod itidem contra juris æquita-
tem. Beneficium enim Imperatoris iinterpretandum est, ne præ
judicet tertio l. 28. in fin. de milit. test. Schön thes. 48. VVeinm.
thes. 71. 72. Limn. Jur. publ. d. l. num. 346. Treutl. vol. 2. Disp.
24. thes. 4. lit. c. Hermes. c. 11. quest. 7. num. 113. Perez. ad C.
de prec. Imp. off. num. 8. adque illum Eubenius lit. x. Anton. de
morat. conc. 65. num. 5. nisi expresse renunciaverit beneficio
excussionis Nov. 136. c. 1. (hoc facere ipsum posse patet ex l. pe-
nult. C. de pact. l. 51. C. de Episc. & Cler.) Hoc namque ca-
su literæ moratoriæ ipsi non prosunt test. Limn. d. l. num. 347.
convenitur enim tunc ut principalis. Gail lib. 2. obs. 27. num.
21. Renunciare namque nihil aliud est, quam principalem se
constituere. Hering. de fidei. c. 27. num. 100. § 101. Hillig ad
Donell. l. 22. c. 9. lit. bb. Perez. ad C. de prec. Imp. off. num. 9.
VVeinm. thes. 75. Pfaud. thes. 20. de fidei. lit. g. Köppen quest.
jur.

jur. contr. 47. Gernerus in controvers. jur. thes. 23. Gail. l. 2.
obs. 28. num. 6. (f) die mit übriger Pracht / unordentlichen Leben f
das ihrige verthan/durchgebracht/durchgangen/ und andere auff-
gesetzet dict reform. guter Policey - Orden. de anno 1548. &
1577. tit. von verdorbenen Kaufleuten/ qui secundum legem 17.
§. 2. ff. qui in fraudem cred. luxu omnia bona aliena verunt,
dissiparunt, fraude & inusitato mercaturæ usu decedunt,
hominib⁹ fraudes exstruunt, tabernas oppaçant, ne vitia mer-
cium videantur Schneidv. ad §. prædior. num. 18. de serv. pre-
dior. urb. & rust. quales mercatores Deo nunquam placere
posse constat ex c. II. dist. 88. his annumerandi sunt etiam illi-
qui fugæ se accinxerunt. Securitas enim & omne privilegium
datum est, ut valeat, rebus sic stantibus. l. 38. ff. pr. de solut.
Schön thes. 16. his omnibus denegandum hoc beneficium De-
ceptis n. non decipientibus subveniendum l. 2. §. 4. ff. ad SC.
Vellei. maleficiis minime in dulendum l. 38. ff. de rei vind. l. 3.
C. per quas pers. c. avaritia de electione in 6to. fraudes non sunt
concedendæ l. 1. pr. ff. de dolo malo c. ad omnium extra de empt.
& vend. Vid. prolixius Speid. in notab. tit. Bancforothirer.
pag. 88. Limn. d. l. num. 334. Weinm. thes. 25. 26. Schön. thes. 16.
Hermes fasc. jurispubl. c. II. num. 106. nisi ipsi creditores de suo
jure velint, quid remittere & consentire in hoc privilegium.
Hoc enim casu & fallitis dari potest ob communē juris regu-
lam, Volenti non fit injuria l. 9. §. 1. ff. de aqu. & pluv. arc. l. 6.
§. 9 ff. quo in fraud. cred. c. 27. de R. J. in 6to [g] Hillig ad Do- g
nell. l. 22. c. 9. lit. b. Limn. d. lib. 4. c. 8. num. 343. idque propter
odium mendacii, inficiantibus enim in fraudem privilegium
est denegandum Aut. contr. c. de non num. pec. l. 10. §. 1 ff. de
fidei. requiritur tanten. (1) ut dolo & defraudandi animo de-
bitum negaverit (2) in negando persistenter (3) ab adversario
convictus, fuerit Hillig. ad Donell. l. 20. c. 3. lit. r. (h) Quod h
enim semel repudiatum est redintegrari nequit l. fin. C. de con-
dit. insert. l. 34. C. de transact. c. ut contingat 28. X. de jure ju-

Dr. Eust. Brand. f. N. d. 26. Martij. 1687. in cā Oörne ē plate.
¶ b. vñil plato rando. quin ipse JC. ait, turpe esse redire ad id, cui quis renun-
des in dñis cred. illique, qui semel aliquid
epprefere- repudiat ad idem regressus denegatur l. 14. §. 9. ff. de adit. Edict.
nūcijst. d. Hilliger ad Donell. d. I. Limn. d. I. num. 343. Weinm. thes. 35. Schön
Lod. d. aff. solt thes. 19. Contrarium tamen arridet Moller. l. 4. semestr. 6to
i num. 2. Anton. de rescr. mor. concl. 26. (i) vim enim & executio-
nem sententiæ non remorantur l. fin. C. ut lit. pend. rescri-
ptumque contra rem judicatam (quia res judicata effectu ca-
rere non debet) non valet. l. fin. C. de sent. l. 16. c. de transact.
c. II. §. licet autem Extr. de arbitris. Gail l. 2. obs. 58. num. 6. Anton.
concl. 28.

V.

Datur hoc beneficium contra creditorem, (a)
& pro debitibus non exceptis: excipiuntur enim debita
jurata, (b) debita ex causa delicti, (c) fiscalia, (d) op-
ificum & mercenariorum, (e) pupillaria, (f) ecclesia-
stica, (g) æque pauperum, (h) Eduliorum, & co-
mestibilem in foro venalium, (i) alimentorum,
(k) creditorum futurorum (l) dotis, (m) locationis,
(n) commodati, (o) depositi, (p) &c.

- a (a) Sive hypothecarius sit, sive Chyrographarius, nihil re-
fert. Adversus utrosque enim hæ induciæ consistere possunt.
Perez. ad Cod. tit. qui. bon. ced. poss. num. 27. Dn. Carz. jurispr.
b for. p. 2. const. 22. d. 29. (b) quia in dubio Princeps actui jurato
non illigitur derogare velle c. 19. extr. de rescriptis Besold. Thes.
Pract. pag. 636. Limn. cit. loc. num. 344. Speid. notab. pag. 757.
Weinm. thes. 34. Hermes fasc. J. P. c. II num. 118. quest. 12. exce-
pto casu, si princeps expresse in rescripto mentionem fecerit
quod non obstante juramento effectū habere debeant. Weinm.
thes. 36. Principem enim à juramento obsolvere, (ut ad effectū
agi possit) tanquam personam secularem posse jura tam civilia

Ju-

Justineanea l. 38. ff. ad munici. l. ult. ff. qui satis d. cog. l. 6. ff. de
jur. patr. l. 30. ff. de op. lib. l. fin. ff. dere milit. l. pen C. de
transact. l. I. §. I. C. qui milit. poss. l. ult. C. de non num. pec.) quam
ipse leges Imperii (de anno 1555. §. Damit auch obberfhre-
teic. Churfürstl. Landsord. p. 2. tit. 30. Caimergerichtsord.
p. 2. tit. 24.) admittit. Gail. l. I. obs. 25. num. 4. Carpz. jurispr.
for. p. 2. c. 36. §. I. & ad L. Reg. c. 6. sect. 12. num. 4. Otto. c. II. pag.
m. 376. Vösselholz. de Regalibus thes. 8. lit. d. Spreng. J. P. Syn-
tagm. c. 3. p. 91. Nimm. de Regal. thes. 5. lit. c. Mich. de jurisd.
thes. 40. Hering. de fidei. c. 19. num. 121. Sixtin. de Regal. l. I. c. 4.
num. 8. p. m. 65 (c) arg l. 51. 52. ff. de re jud. nemini enim malefi-
cia lucrosa esse l. I. pr. ff. de dol. mal. nemo que doli sui præmia
ferre debet, l. 31. ff. de arbitr. sed publice interest ut ad deterren-
da maleficia aliis exemplo sit, malè meritus publicè egestate
laboret l. 31. pr. ff. depositil. 25. §. 7. ff. que in fraud. cred. Non
dicam de eo, quod lex generalis non solum non includat sed
excipiat dolos & fraudes l. 60. §. 4. ff. mand. l. 20. §. II. ff. deli-
bert. leg. l. 12. ff. que in fraud. cred. vid. Limn. d. l. num. 344. Be-
sold. Thes. Pract. p. 635. Schönt bes. 17. Weinm. thes. 40. Speidel.
notab. p. 557. Anton. de morat. rescr. concl. 38. Hermes d. l. num.
118. (d) l. 3. c. de primipilo c. non damnosā, 25. quest. 2. multum d
enim interest fisco debita quam citissime solvi Nov. 17. c. 7. §. I. &
judicatu contra fiscum intra triennium retractari potest l. un.
c. de sent. adv. fisc. (quod inter privilegia fisci numerat Struv.
Syntagm. Juris civ. exerc. 50. thes. 37.) vid. Schönb. l. 5. polit.
c. 26. Besold. thes. Pract. p. 636. Limn. d. num. 344. Schön. thes.
25. Weinm. thes. 41. Hermes d. c. II. §. II. 9. Reiffenrath / de jur.
fisci thes. 9. num. 8. Lange de jur. protoprax. cred. thes. 27.
Ming. de super. territ. thes. 74. Donell. l. 22. c. 9. lit. m. (e) non
tantum propter rationem juris divini quod levit. c. 19. §. 13. Tob.
4. vers. 15. & c. præcipit, ut cuilibet operario merces sua attri-
buatur; sed & humani; tamque juriscivilis, utpote quod ne-
mini officium suum damnosum esse vult l. 27. ff. quemadm.
test.

ſta. aper. l. 61. §. 5. ff. de furt. l. ult. c. de alluv. Wes. π. ff. de pri-
vil. cred. num. 5. Moll. 4. semetr. 6. to num. 3. quam Canonici, c. cum
ſcundum 16. extr. de præbendis & Saxonici Conſt. Elect. p. i. conſt.
28. pr. verbo. daß für andern Schulden das Liedlohn ic.
Churſl: S: Gerichts- Proceſſtit. 42. nec interest aut ſit mer-
ces unius vel dimidii anni an plurium test. carpz. jurispr. for.
p. i. conſt. 28. d. 24. num. 6. Q. autem. Qui nam dicantur
mercenarii famuli? Welche weſentlich bei einen in ſeiner Behau-
fung und an ſeinen Brodt oder an ſtat daffen in ſeinen gewiſſen Röſt-
gelde zu ſeyn pflegen Churſl: Gerichts- Proceſſtit. 42. §. Nechſt
diefen. Qui in ædibus debitoris commorantur ejusque pane &
aqua aluntur Lange de protoprax. cred. theſ. 31. E. g. Rauffdiener/
Schreiber/Knechte/Magde/Kutscher/Röben/Muhmen/Schlif-
ſern/Reitknechte/et. test. carpz. d. l. D. 25. Q. An paedagogus sub
hoc numero comprehendatur? A. idem D. 26. Non. com-
prehenduntur illi quibus alterutrum horum requitorum
abefit ut e. g. ſunt Schuster/Schneider/Becken/Fleischer/Be-
then/Mitkutscher/Barbierer/Breyer/Schreiner/Buchbinder/et.
idem D. 27. Lange. de protoprax. theſ. 31. nec factores mercato-
rum per ejusdem dicti loci Def. 28. nec advocati Churfürſl.
Gerichtsord: tit. 42. carpz. eod. D. 30. Speidel. notab. verb. Lied-
lohn p. 630. nec actuarii judiciales (die Gerichtshalter:) niſi ſint
in convictu debitoris carpz. d. l. D. 29. vid. Besold. theſ. praet. p.
635. Weinm. theſ. 32. 33. Schön theſ. 25. Limn. d. l. num. 342. Hein-
rich von Anten de priorit. cred. theſ. 79. lit. a. Hillig ad Donell.
L. 22. c. 9. Anton. concl. 44. Ming. de ſuper. theſ. 74. Hermes d.
f. num. 118. (f) ut & minorum & viduarum, utpote personarum
miferabilium. l. un. C. quand. Imp. nomine pup. & vid. aliosque
&c. tum ob favorem ætatis pupillaris cui ob fragile & infir-
mum consilium multisque captionibus ſuppoſitum l. 1. pr.
ff. de min. ſubveniendum. (Hinc mos laudandus Gallia ut in il-
la equites auratidum gladio Regis feriuntur juramento pro-
mittere cogantur, ſe velle viduas, pupillos, & orphanos in eoru
ne-

necessitate protegere. Speidel. notab. tit. Ritter. p. m. 795.
Limn. Tom. 2. l. 6. c. 5. num. 95.) Tum quia hi Ecclesiæ & fisco
quoad privilegia æqui parantur c. i. Extr. de in integr. rest. cōtra
quæ tamen moratoria inducias non dari partim dictum, par-
tim dicetur Besold. thes. pract. p. 636. Weinm. thes. 42. Schön
thes. 27. Hermes d. l. Anton. concl. 33. Becht. de salv. cond. thes.
245. (g) item contra pia loca, hospitalia, Reink. de Reg. sec. 5 g
Eccl. l. 3. class. 1. c. 3. num. 19. ratio autem cur induciæ locum non
habeant adversus Ecclesiam, est, quia omnia, quæ contra Eccle-
siam statuuntur, irrita fiunt. l. 12. §. 1. Aut. Cassa C. de SS. Eccl.
deinde quia eodem jure cum fisco & pupillis utitur l. 2. 5. 3. C.
de Jur. reip. l. 32. C. de Episc. 5. Cler. c. 1. Extr. de in integr. rest.
quin etiā quia aliis insignibus privilegiis gaudet, utpote quod
habeat tacitam hypothecam in bonis debitoris, Churfürstl.
Procesordn: tit. 45. §. Weil wir aber. Carpz. Jurispr. for.
p. 1. const. 28. d. 116. vid. Weinm. thes. 37. Hermes d. num. 118.
Anton. d. l. concl. 92. qui tamen simulque cum illo Hillig. ad Do-
nell. l. 22. c. 9. lit. m. Limn. l. 4. c. 8. num. 343. Schön thes. 26.
monent, ne Ecclesia nimis acerbè exigat debitum, si ipsa pau-
periores sint debitores, pauperes enim tanquam filios Ecclesia
utpote mater, uberibus nutrire *debet* | c. 8. 25. quest. 6. Eodem
modo contra debita Scholarium vel Studiosorum inducias
moratoria dari nequeun, (1) quia causæ Studiosorum per
fruuntur omnibus privilegiis competentibus piis causis.
Besold. de privil. Stud. c. 3. p. m. 39. (2.) quia juribus miserabili-
um & pauperum utuntur, pauperes enim ex divitibus fiunt, &
semetipsos exanimant, Av. habita (ne filius pro patre (3)
quia, si legatum ad dotem & Studia relictum nec utrique suf-
ficit, studiorum favor præferendus est uti testatur id Besold. ibid
addo (4) quia sumtus debitos ad studia ex patre exigere, illos
que morante ab alio illos petere potest (ita tamen ut pater
teneatur contra S. Ctum Maced. per l. 7. §. 13 ff. ad S. Ctum Ma-
ced.) ne à studiis desistere cogatur. Fomaun. ad. d. Aut. habita

C

Disp.

*Disp. thes. 35. Heig. ad §. 6. inst. qui cum eo qui pro alio num. 9.
Wes. n. ff. ad SC. Maced. §. 8. Limn. d. num. 340. Weinm. thes.
h. 45. Schön thes. 31. (h) Quod enim pauperibus debetur, ipsi
Ecclesiæ debetur. Perez. ad C. de SS. Eccl. num. 9. contra Ec-
clesiam autē non dantur dilationes, ergo nec contra hos, quin
ipsa naturalis ratio hoc probare videtur, ut privilegium,
quod in subsidium pauperis datum in præjudicium tertii pau-
perioris non extendatur arg. l. 2. §. meritò 10. & §. si quis ib. ff.
ne quid in loc. publ. quinam autem pauper dicatur cum JCTi
dissentiant test. Gail. l. 1. obs. 142. num. 8. Jacob. Schulz. loc.
comm. tit. legat. num. 13. & arbitrio judicis illud determinan-
dum relinquunt Carpz. jurispr. for. p. 3. const. 13. D. 21. num. 4.
Ludw. comment. inst. ad. §. 6. de Excus. Exercit. 5. thes. 11. l. b.
Schneidw. ad eund. §. num. 2. hinc tantum dicam, quod duo
requirantur in paupere, ne contra illum quinquennales hæ lo-
cū habeant nempe (1) ut sit æque pauper, aut pauperior debi-
tore, & (2) quod hoc probari possit. Probatio namque ipsi tan-
quam actori competit. l. 2. ff. de prob. l. 1. C. eod. affirmantique
non neganti incumbit l. 23. C. eodem Nov. 18. c. 8. Limn. num.
342. Schön thes. 23. Weinm. thes. 31. Speid. & Besold. d. l. Anton.
i. concl. 44. num. 18. (i) E contrario enim non solum annonæ cari-
tas timēda esset, dum nemo aliquid civitati afferret, & sic mul-
ti fortis & fortunæ inferioris homines perituri essent, & ipsa
commercia interirent. Statim igitur adduentibus ejusmodi
in forum venalia, pretium solvendum est l. 2. ff. de mund. l. 14.
ff. de R. J. Hermes. num. d. 118. Limn. num. 18. Schön thes. 30.
Weinm. thes. 43. (k) distinguendum tamen hic bene, an debe-
antur alimenta valde egenis, an aliis qui se alio modo sustenta-
re interim possunt, priori non posteriori casu exigit humanita-
tis necessitas, ut sine mora solvantur debita alimentaria, sine
his enim corpus ali nequit l. 6. ff. de alim. & cib. leg. Schön.
thes. 30. Weinm. thes. 38. Limn. d. l. num. 342. Ming. de super.
territ. thes. 74. Anton. concl. 35. num. 15. (1) arg. l. 3. C. de bon.*

aut.

aut. jud. l. 28. §. 2. ff. de lib. leg. generalis dispositio nascitur ea-
sus futuros & incognitos non comprehendit. l. 7. ff. de aur. Et
arg. leg. l. 4. ff. de transact. l. 34. §. 1. l. 41. §. 4. ff. de leg. tertio
Schön thes. 34. Weinm. thes. 44. Besold. thes. pract. p. 637. Her-
mes d. l. num. 117. Anton. concl. 37. (m) causa enim dotis nul- m
lam retentionem seu retardationem patitur l. i. §. 5. C. de rei
ux. act. & loco alimentorum succedit. Weinm. thes. 45. Schön
thes. 31. Ming. d. l. thes. 74. Anton. concl. 41. (n) res locata nam- n
que statim finito tempore restitui debet l. 25. C. loc. cond. impri-
mis ut evitaretur absurdum illud juris, quod conductor habe-
at & rem & mercedem l. 12. §. 18. ff. de act. emt. Et vend. Weinm.
thes. 46. Schön. thes. 33. Limn. d. l. num. 343. Anton. d. concl. 43.
(o) non locum habent adversus hujus repetitionem, quia o
nemini jus suum auferendum, sed suum cuique tribuendum
§. 3. inst. de J. Et J. & nemo cum alterius damno locupletari
debeat l. 28. ff. de dol. mal. idem quoque dicendum est ad repe-
titionem pignoris & precarii Weinm. thes. 47. Limn. d. num. 342.
Hillig. ad Donell. l. 22. c. 9. lit. l. Anton. conc. 43. num. 19. (p) P
Nam statim quandocunque depositario libuerit, hoc redden-
dum l. ii. pr. C. depos. Treutl. vol. I. Disp. 26. thes. 5. lit. c. ante
tempus quoque pacto constitutum l. 3. §. 45. Et 46. ff. eod.
Ludw. exerc. ii. thes. 9. lit. g. & hinc fit, ut ille, qui dum potest,
rem non restituit, dolo teneatur l. 36. in fin. ff. de pec. l. i. §. 22.
Et 47. ff. depos. Heig. ad Inst. tit. depos. num. 26. ubi in §. 27. li-
mitat & dicit, depositum statim reddendum esse, nisi deposita-
rius talis persona sit, cui vel jure dari non debeat, vel ob peri-
culum non possit. c. ne qui arb. 22. quest. 2. l. 31. ff. depos. Struv.
Syntagm. jur. exerc. 21. thes. 33. (Rem depositam præ omnibus
aliis creditoribus qualitercumque privilegiatis vindicari posse,
testatur Carpz. jurispr. for. p. 1. const. 28. d. 15.) Q. An adversus
guarentigatum instrumentum locum habeant? (quod para-
tam executionem habere dicitur. à Besold. thes. pract. b. t. p. 364.
Treutl. vol. 2. Disp. 5. thes. 5. lit. c.) aff. arg. l. 3. ff. de Const.
princ. Weinm. de reser. mor. thes. 49.

VI.

C 2

Forma literarum moratoriarum consistit ex parte petentis in supplicis libelli oblatione (a) & cautionis (b) fidejussoriæ (c) præstatione. Ex parte concedentis, in exacta causæ cognitione (d)

- a (a) Libellus explicare debet (1) caufam & qualitatem infortunii daß ihn aus unverschenen zugestossenen Unfällen Leib und Güter verdorben / Reformation der Policeyord. de anno 1548. § 1577. tit. von verdorbenen Rauffleuten / (2) veritatem infortunii probare debet. Non enim aliter rescripta valent, quam si preces veritate nitantur. l. 7. pr. C. de div. descr. l. 4. C. si contr. jus vel util. publ. l. 5. C. si quis alt. Nov. 138. in fin. c. 2. sup. lit. 20. § fin. Extr. de descr. Spreng. J. P. c. 7. p. 92. & veritate absente vanam harum petitionem esse ipsa reformatio dicta dicit verbis sequentibus. Wo da aber anderer Gestalt und mit verschwiegener Wahrheit selbe aufzugebracht oder erlangt werden/ alsdenn sollen sie Krafftlos und unworträglich seyn. Mendax enim prelator omnibus debet carere impetratis c. sedes 15. Ext. de descr. c. sup. eo 2. Ex. de crim. fals. Gail l. 1. obs. 14. Perez. ad C. tit. si qui contr. jus num. 2. Melioris itaque probationis non necessitatis (in iis enim qui in terris peregrinis infortunium passi, cuius Magistratus testis esse non potest, sufficit per dictam reformationem de anno 1548. daß sie gläubige Urfkund und Schein vorbringen Limn. l. 4. c. 8. num. 336.) gratia testimonium magistratus, sub cuius administratione vixerunt, adhibere possunt per dict. Policeyord. dictumq. tit. §. Römischer Käyser oder König. vid. Eubenius ad Perez. in C. de prec. Imp. off. num. 5. lit. f. (3.) probare debet libellus difficultatem & impossibilitatem solvendi, simulque intentionem quod allaborare velit, quo solvere possit; hinc ut demonstret, opus est; se nomina activa habere, ut satisfacere posse speret, quæ probatio optimè conspici poterit aus den Sendschriften / Registern / die er

spec

wegen aussstehenden Schulden hat/ Schön thes. 36. VVeinm. thes.
52. 53. Limn. d. l. num. 334. & seqq. Eub. ad Perez. in C. de prec.
Imp. lit. f. Hillig. ad Don. l. 22. c. 9. lit. i. (b) ob verba generalia b
ordinationis politicæ dictæ , nach dem gemeynen Rechte / quod
commune jus in l. 4. C. de prec. Imp. off. fundatur ubi dicitur,
quod ejusmodi privilegium non valeat, nisi idonea præstata sit
cautio Besold. thes. pract. p. 634. Gail l. 2. obs. 16. num 14. Treutl.
vol. 2. Disp. 24. thes. 4. lit. e. Hafner de mercatore thes. 201. lit. c.
Ming. de jur. territ. super. thes. 74. Spreng. Syntagm. J. P. c. 7.
p. 204. Leischn. de Mercatura thes. 69. alias enim debitor omnia
dilapidaret, & creditor hinc inde nihil haberet, quo conveni-
re eum possit, secundum proverbium Germanor. Wo nichts
ist/hat der Käyser das Recht verloren/hinc inde tamē non sequi-
tur , quod fidejussoria cautio sit de essentia harum inducia-
rum, ita ut sine illa persistere nequeant, Si enim hæc fidejussor-
ria cautio à parte creditorum, in quorum præjudicium datur,
non petitur omitti potest, salvo manente rescripto. Princeps
enim sicut citra voluntatem creditorum hanc remittere non
potest. arg. l. 8. ff. de prætor. stip. VVeinm. thes. 58. Limn. d. l.
num. 338. Sic, ut exigat, opus non habet, l. 4. §. 5. ff. de damn. inf.
vid. Schön thes. 38. VVeinm. thes. 62. 63. Hermes. d. l. num. 112.
Perez. in C. d. l. num. 6. & ad illum Eub. lit. m. n. o. p. Anton
concl. 43. (c) Hanc tam in annali, quam quinquennali requici, c
probat generalitas l. 4. C. de prec. Imp. off. Limn. d. l. num. 340.
Hermes quest. 6. num. 112. c. 11. Quid autem si debitor tantum
non haberet in facultatibus ut fidejussores dare possit, an tunc
juratoria locus sit? aff. (1) quia juratoria cautio succedit in lo-
cum fidejussoriæ Aut. gen. C. de Episc. & Cler. §. 2. Inst. de Sa-
tisd. (2.) quia quotiescumque deficiunt cæteræ cautiones,
juratoriam hanc locum habere, observari in Praxi bestetur
Carpz. p. 3. const. 15. D. 53. Schön thes. 39. Weinm. thes. 65. requi-
ritur, tamen, ut locum hæc obtinere possit, injurante, ut sit in-
teger vitæ, non suspectus de fuga, & quod nec pignora nec fi-

C 3

dejus-

dejussores, licet omnem adhiberet diligentiam, invenire potuerit. Nov. 112. c. 2. Nov. 134. c. 9. Gail l. 2. obs. 47. num. 8. Treutl. vol. 1. Disp. 5. thes. 2. lit. b. Wes. in π. ff. qui satisd. cog. num. 10. Bachov. ad inst. §. 2. de satisd. num. 1. Heig. in comment. ad eund. num. 6. Struv. syntagm. jur. exerc. 5. thes. 26. Dn. Carpz. d jurispr. for. p. 1. const. 5. D. 9. (d) quæ consistit in hoc, ut consideret qualitatem & conditionem creditoris supra thes. 5. debitoris sup. thes. 4. & debiti thes. 5. & ut neque nimis facilis, nec nimis difficultis sit in concedendo has inducias, hinc nec nimis diu, nec nimis breviter concedat. Quæritur ergo quodnam tempus requiratur? hujus determinatio relinquenda est arbitrio principis. Nam quod expresse in jure definitum non est, ex judicis arbitrio pendet. l. 1. §. 2. ff. de jur. delib. l. 9. C. eod. licet autem nonnunquam annus, biennium, triennium, quadriennium concedatur, quinquennium tamen est usitatissimum ex quo & nomen habere dicitur. in d. reformation. der Policeyord. Hermes quest. 4. c. 11. num. 220. Weinm. thes. 59. 60. Schön thes. 40. Limn. cit. loc. num. 341. Anton. concl. 48. potest tamen utilitate & necessitate exigente Imperator illas ulterius concedere, non enim se coangustari patitur Majestas, & nulla ratio dari potest, cur quinquennium præcisè requiratur. Imò Imperator elapso hoc induciarum tempore illud reiterare potest arg. l. 7. ff. de fer. necessitateque publica poscente plane alicui j^o suū auferre l. 9. C. de op. publ. Treutl. vol. 1. D. 1. thes. 5. lit. e. Ludw. exerc. 1. thes. 13. l. d. Gail l. 2. obs. 36. Wes. π. ff. de acquir. rer. dom. num. 7. (favor enim publicus privato anteferrandus l. 3. C. de primipilo Gail. 2. d. l.) vid. Weinm. thes. 61. Schön th. 54. Hermes. cit. loc. dissentit Hering. de fidei. c. 5. n. 135. seqq. Emb. ad Perez. C. de prec. Imp. off. n. 5. l. h.

VII.

Effectus (cum quo coincidit finis) est, ut creditor intra illud tempus concessum, exigere debitum non possit (a) à suis tamen petere quodat (b) quod u-

su-

süræ non currant; (c) præscriptio impediatur (d) heredibus autem proposito (e) ac fidejussoribus (f) & quod excludat beneficium cessionis bonorum (g)

(a) Ming. de sup. territ th. 74. nec debitorem interim ar- a
restare Limn. l. 4. Tom. 1. c. 8. num. 333. Sed Q. Quid si
durantibus induciis debitor locupletior factus fuerit, an tenea-
tur solvere, & si non solvat, an possit compelli? Respon.
ab Imperatore potest, si nimirum ille vel alias princeps privi-
legium datum ob cessantem caussam (paupertatem nimirum)
revocando, effectum tollat. l. 4. §. 1. de mun. & bon. vid. Lim.
d. l. n. pen. Schön th. 41. Hillig. ad Don. d. l. k. (b) Alias enim b
media conseqvendi finem haum induciarū denegarentur, si e-
nim ipsi non liceret exigere à debitoribus suis sua debita, ex
quo tandem creditoribus possit satisfacere, quod tamen ut in-
terim fiat, necesse est, ut dictum thes. præced. probe tamen
observetur ne sit æque pauper ac ipse debitor, tunc enim lo-
cum has inducias non habere monui thes. præced. s. l. b. vid.
Carpz. jurispr. for. p. 3. const. 31. D. 1. n. 17. Schön th. 43 Weinm. th. 69.
(c) Quamvis hoc negat Schön th. 45. Hermes qvæst. 10. c. n. n.
116. Lim. cit. loc. n. 150. Heig. ad inst. de Leg. n. 6. contrarium ta-
men verius videtur (1) ob rationem legis finalis pr. C. de usur.
reijud. ubi de illo tempore, quod judicatis datum est, usuras
non currere. (2.) ob l. 32. §. 2. ff. de usur. ubi usuræ ex mora debere
dicuntur, qui autē principis rescriptū habet, morā committe-
renon potest (in mora enīma non est, quilegitimā exceptionē se
tueri potest c. 60. de R. J. in 6to) Anton. de ref. mor. cond. 50.
(3.) ob c. 61. de R. J. in 6to quia quod in gratiam alicujus conces-
sum, in ejus dispendium non dandum seu retorquendū, (stri-
cti namque juris rigor quandoque relaxandus, ne contractus
plane inutilis reddatur Muxellanus ad Reg. 61. in 6to §. 8.) si
autem usuræ hujus dilationis currenerent, retorqueretur id
in damnum debitoris, quod in gratiam ejus concessum. Usuræ
enīma

^{c.}
Fin. Kellhans.
ob. 47. Diss.

Carp. 2. 30.
Diss. 46.

enim adeò crescerent, ut tandem ipsa debita superarent. Quia
[4] naturalis æquitas requirit ut miserorū misereamur Dn.
Carpz. jurispr. for. p. 2. C. 30. C. 46. Si modò pingvioris condi-
tionis factus non fuerit Treutl. V. 2. D. 24. thes. 4. l. c. Moll. 4to
semestr. 7. n. 3. Hering. de fidei. c. 22. n. 43. Weinm. th. 70. An-
d ton. concl. 50. (d) per l. ult. C. qui bon. ced. poss. in fin. ibi nullo
præjudicio creditorū cuiquam ex quinquennii dilationē cir-
ca temperalem præscriptionem generando & arg. l. 1. §. 2. C. de
annal. præscr. Limn. d. l. n. 150. Schöñ thes. 44. Weinm. thes. 74.
e f Anton. d. l. concl. 58. (e) de quibus supra dictum thes. 5. l. d. (f) de
g quibus thes. eodem l. e. (g) l. fin. C. qui bon. ced. poss. creditores
enim duplicatione non gravandi VV einm. thes. 79. VV oggess.
de cess. bon. thes. 6. Hering. de fidei. c. 5. thes. 127. Schneidw. ad
§. ult. Inst. de Act. n. 4. dissentit Schöñ th. 46.

* * CORONDIS LOCO.

1. An in Augustam cadat crimen læsæ majestatis? Neg.
2. An Vicarius Imperii cognoscere possit de feudis Regalibus majoribus? Aff.

Hæc sunt, quæ tibi, lector benevole, pollicita est ingenii te-
nuitas; in quibus, si quæ sint quæ erroris & lapsus accusari pos-
sint, illa defendet, & excusabit ad errores facilè proclivis ani-
mus humanus. In nullo enim aberrare & in omnibus irrepre-
hensibilem esse, divinæ ubique solius, non mortalis est con-
stantiæ ac roboris. *Constitut. Dedit nobis de confirmatione*
ff. §. 13. Interim.

DIVINITATI GLORIA.

AD POLITISS.

DN. RESPONDENTEM.

Debendi exhibuisse moras juvat, Optime gratas:
Qvò, qvid non facias, innuis ipse fatus.
Nempe moras vitas velut angvem acriq; labore
Ocyus acceleras, qvæ facienda tibi.

Stren

Strenuus ut pergas moneo Jus volve revolve:
Certe sic citius præmia digna feres.

PRÆSES.

Huc meò Nereidum veniens mercator ab oris
Vellera bis Tyrio murice tincta vehit:
Tu qvoq; Spes Patriæ Charitumq;, haud segnior acri
Impete Pieris mercibus astra petis.
Ergo age rumpe moras (qvod agis) Tiki Delphicus olim,
Astris propitiis, tempora cinget honos.

Ita præstantissimo Dn. Respondenti
Gratulabundus acclamare voluit

Joh. Ern. Noricus, D.

EPIGRAMMA.

L. FRID. RAPPOLTI, PROF. PUBL. & h.t. Fac. Phil. Decani

ad

Politisimum Dn. Respondentem, Amicum Dilectum,
Induciarum debitori qvod datur,
Et gratiarum tempus & jus, & modum,
Magno juvante literarum Præsule,
Curationi ventilas dum indagine,
Amice dulcis ; Tureicas inducias
Fama ecce nobis ridibunda nunciat,
Atroxque bellum pace compostum canit.
Nil ominemur suspicando tristius,
Totumque Diæ vendicemus gratia,
Et, qvâ quietem postulavimus, preci,
Hoc esse functos turbine atque acri metu.
Sed & auspicatum, FINDEKELLERE, id bonis
Tempus putemus atque felix literis,
Huicque erudito, qvod subis, certamini
Ante alia faustum. Nempe debitor velut
Induciarum redditur tabulis sibi,
Gravibus solitus flagitatorum minis :
Perterrefactis pace sic priscus redit
Vigor Camenis. Si qvid angit amplius,
Et bella nobis asperat civilia,
Post illa portæ barbara Ottomannicæ :

Id

Id ipse rerum temp̄erabit arbiter,
Malumq;e in ipsos verter autores Deus.

a. w.

IN studiis cui displicuit MORA QVINQUE DIERUM
QVINVENNALEM aptè disputat ille MORAM.
Tu qvicunq;e petis templum VIRTUTIS-HONORIS,
Nil cunctate citò sperne moras Remoræs:

M. Fridr. Geislero. R. S.

Dum scandis doctam fortis, PER AMANDE, cathedram
Ostendis studii prævia Signa tui.
Non tibi nostra Themis, si pergis, claudet honoris
Templum, sed Studii stet sine morte decus

Johann Goldhan / U. J. Stud.

Ultima non laus est longo sudore parare
Merce, qvas nobis venditat alma Themis,
Ultima non laus est Tibi scandere pulpita, merces
Emtas dum studio jam trutinare cupis.
Pergito susceptum laudis pertexere telum,
Et capies studiis digna trabea tuis.

Theodorus Werner. LL. Stud.

Pulpita dum scandis Themidos, dumq; illius aris
Egregium monimen rite sacrare parus,
Chare mihi, cæptis feliciter accino latus,
In stadio studii pergit, Spes Patriæ.

Johann Jacob Hannitsch SS. Th. Stud.

Madrigal.

Minerva sprach der Themis zu,
Und bat/ sie möchte doch zugeben/
Dass in der süßen Ehren-Ruh
Ihr Kindkeller möge leben.
Und sieh! geehrter Freund/sie thut die Thüren auff
Damit dein heißer Fleiß vollende seinen Lauff.
Wol dir/weil Götter vor dich sorgen.

Laurentius Theil, Med. Stud.

AS(0)SE

94 A 7350

ULB Halle
000 963 828

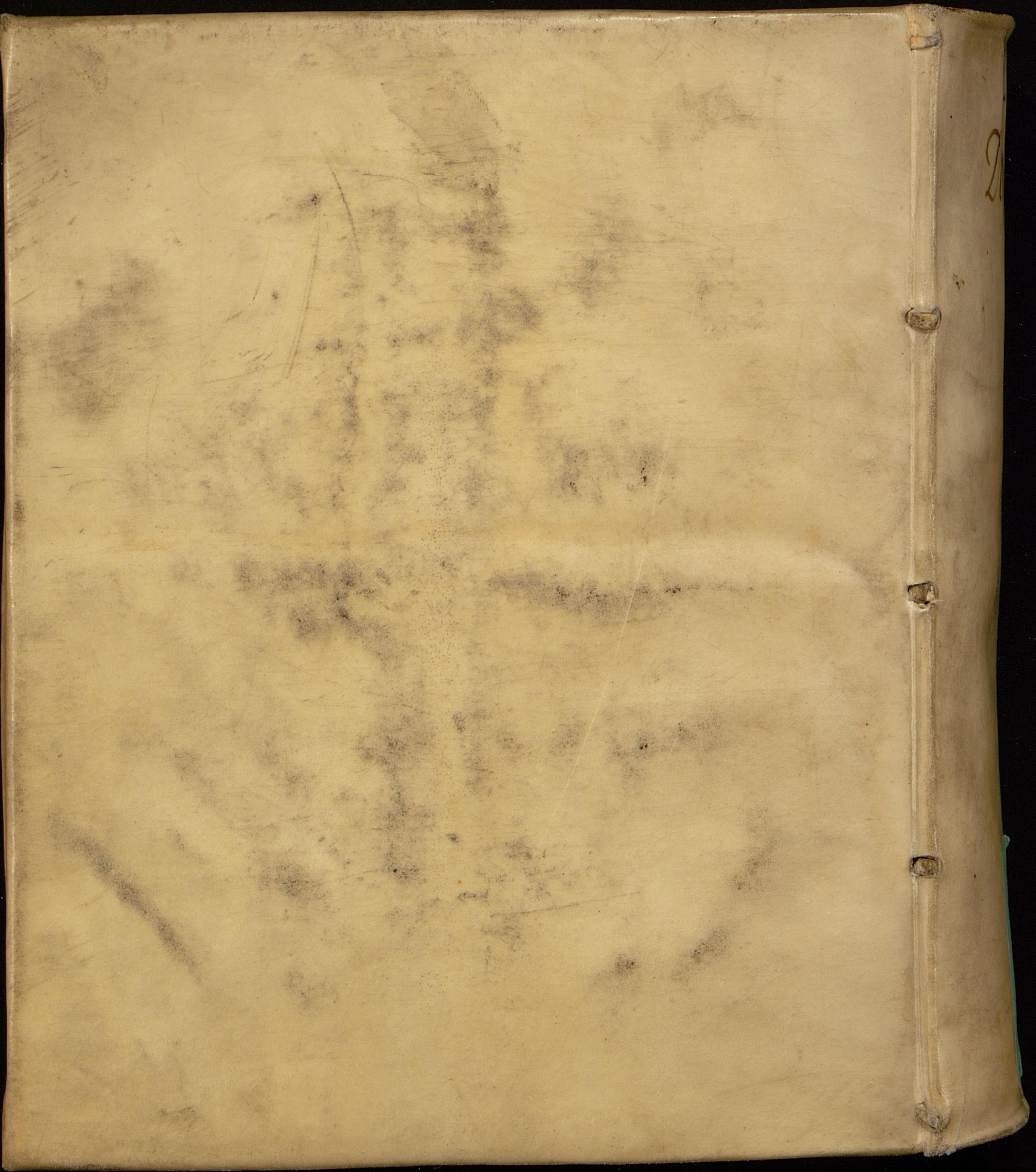
3

Sb.

VdA7

Farbkarte #13

B.I.G.

JESU SALVATORE FAVENTE

&

Magnifico & Ctorum ordine indulgentie

DISPUTATIONEM JURIDICAM

De

**QVINQVE NALIBUS
INDUCIIS,**

Sub

PRÆSIDIO

Magnifici Academæ RECTORIS,

VIRI

*Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi,
Excellentissimi,*

DN. AMADEI ECKWELTS / Phil. &

**U. J. D. ac Prof. P. Facult. Jurid. Assessoris, Domini Pa-
tronis, Præceptoris, ac Fautoris summo amoris ac honoris
cultu devenerandi Publico eruditorum Ex-
aminisupponit.**

JOHANNES SIGISMUNDUS Sinfeller)

Dresd. Misn. A. & R.

Ad diem 13. Octobr. Anno 1664.

Lipsiae in Collegio Petrino.

Literis JOHAN-ERICI HAHNII.
ir